

Arrest

nr. 298 410 van 11 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 augustus 2023 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SAROLEA en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, S. B. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, 18 jaar oud te zijn, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitisch geloof te belijden. U bent geboren in Shahikhail in het district Tagab van de Afghaanse provincie Kapisa, en hebt daar altijd gewoond tot aan uw vertrek uit Afghanistan. Voor uw vertrek uit Afghanistan was u student in een lagere school en daarnaast volgde u religieuze lessen in de madrassa.

Uw moeder woont momenteel samen met uw drie broers en twee zussen in het huis van uw grootvader in Baderkhail dorp, wat ook in Tagab district gelegen is. Uw vader is op heden spoorloos.

Uw problemen begonnen, één maand voor uw vertrek, omwille van het werk dat uw vader deed. Hij werkte als elektricien voor de Afghaanse overheid en het Amerikaanse leger. Dit was echter niet geweten omdat hij tegen de dorpelingen vertelde dat hij werkte in Nangarhar provincie als elektricien. Op een dag ging uw vader voor zijn werk naar de luchthaven in Bagram om daar iets te herstellen voor de Amerikanen. Hij werd gezien bij Bagram gevangenis door Mawlawi I. (...). Dit is een vroegere taliban districtschief van Tagab die gearresteerd werd door de Amerikanen en vastgehouden werd in Bagram gevangenis. Mawlawi I. (...) kon deze informatie vanuit de gevangenis doorgeven aan zijn broer die op zijn beurt de taliban op de hoogte bracht van deze informatie. Uw vader werd opgebeld door een talib en er werd hem gezegd dat ze wisten dat hij werkte voor de Amerikanen en ze beschuldigden hem ervan te spioneren voor hen. Er werd aan uw vader gevraagd om zich over te geven aan de taliban maar uw vader accepteerde hun eis niet. Later werd uw vader een tweede keer opgebeld door een talib. Er werd tegen uw vader gezegd dat dit de laatste bedreiging was. Uw vader diende zich naar de taliban te begeven en als hij het niet deed gingen ze zijn gezin vermoorden. Uw vader deed weeral niet wat ze vroegen. Enkele dagen later in de ochtend kwamen er twee talibs naar uw huis met de motor. U deed de deur open en ze zeiden dat u moest meegaan met hen omdat u de zoon van een spion bent. U werd meegenomen door hen en ze plaatsten u op hun motor en reden naar een huis in Laghmani of Baderkhail dorp. Eenmaal u daar toekwam zag u Mawlawi H. (...), de toenmalige taliban districtschief van Tagab, en Mawlawi A. (...), een neef van uw vader en een talib afkomstig uit uw dorp. U was extreem bang maar werd gezegd dat u niet bang moest zijn omdat ze u gewoon enkele vragen wilden stellen wat ze vervolgens deden. Vier uur later kwamen uw grootvader van moederszijde, uw maternale oom en de neef van uw grootvader daar toe. Uw grootvader begon te spreken met Mawlawi H. (...) en Mawlawi A. (...) met als doel u vrij krijgen. Uiteindelijk kon uw grootvader de talibs overtuigen om u vrij te laten. De voorwaarde was wel dat hij uw vader moest bellen om te zeggen dat uw vader zich naar de taliban diende te begeven. Als K. (...), uw vader, niet kwam dan gingen ze u opnieuw komen halen en zwaar straffen. U ging met uw grootvader mee naar zijn huis in Baderkhail en toen u daar toekwam zag u uw moeder. Uw grootvader vroeg aan uw moeder wat gebeurd was omdat hij ook niet op de hoogte was van het werk dat uw vader deed. Uw moeder legde uit dat uw vader generatoren voor de overheid en Amerikanen herstelde en dat hij tijdens de uitoefening van zijn werk betrapt werd door Mawlawi I. (...) waardoor hij beschuldigd werd door de taliban. Uw grootvader ging bellen naar uw vader maar dit was niet mogelijk zei uw moeder omdat uw vader zijn gsm had afgelegd nadat hij een tweede keer opgebeld was door de taliban. U hoorde sindsdien niets meer van uw vader. U bleef enkele dagen in het huis van uw grootvader tot er gezegd werd tegen u dat u geen overlevingskansen had als u zou blijven. Uw grootvader regelde een smokkelaar en u ging samen met uw maternale oom naar deze smokkelaar. U bleef een nacht bij de smokkelaar waarna u verder reisde naar Nimroz van waaruit u richting Europa vluchtte. Na uw vertrek waren de taliban boos omdat uw vader zich niet overgegeven had aan hen en u gevlucht was. Als gevolg werden jullie gronden en huis in Shahikhail geconfisqueerd door de taliban waardoor uw moeder, uw broers en zussen bij uw grootvader gingen wonen. Tot op heden weet u niet waar uw vader is.

U verliet Afghanistan anderhalve maand na het offerfeest van 1398 (= begin oktober 2019). U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België waar u aankwam op 16 september 2020. Diezelfde dag diende u een verzoek om internationale bescherming (VIB) in.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de taliban omdat uw vader een spion is en/of omdat u ontsnapt bent van de taliban.

Ter ondersteuning van uw verzoek hebt u volgende documenten neergelegd (allemaal origineel): De taskara's (Afghaans identiteitsbewijs) van uzelf, uw vader en uw moeder. Daarnaast werden ook twee van uw schoolrapporten uit Afghanistan, zeven certificaten die gerelateerd zijn aan het werk van uw vader, verschillende foto's van uw vader op zijn werk en uw familie en de enveloppe waarmee u de documenten toegestuurd kreeg neergelegd.

Op 11 maart 2022 nam het CGVS een beslissing met betrekking tot uw verzoek. Het betrof een weigering van de Vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 7 april 2022. In het kader van de beroepsprocedure legt u foto's en documenten voor ter staving van uw leven hier in België. Daarnaast legt u ook twee stukken voor ter staving van het overlijden van uw maternale opa in maart 2020. Op 11 mei 2023 vernietigde de RvV de door het CGVS genomen weigeringsbeslissing in het arrest met rolnummer (...), daar de Raad onder meer van oordeel was dat het profiel van uw vader als militair ingenieur ter terechtzitting uitdrukkelijk niet betwist werd en dit mogelijks een nieuw licht kan werpen op de toekomstgerichte beoordeling van uw vervolgingsvrees, losstaand van de (on)geloofwaardigheid van de voorgehouden vervolgingsfeiten. De raad meent dat zonder verder grondig onderzoek van dat profiel

niet kan uitgesloten worden dat, er heden in het licht van de nieuwe situatie in Afghanistan, geen gegronde vrees voor vervolging bestaat uw hoofde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat hoewel u op het ogenblik van uw asielaanvraag minderjarig was en u op 29 oktober 2020 een voogd kreeg toegewezen door de dienst Voogdij, deze voogdij op 10 augustus 2021 van rechtswege beëindigd aangezien u op die dag meerderjarig werd. Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen. Aangezien u nog maar recent 18 jaar geworden was stond het CGVS toe dat uw vertrouwenspersoon aanwezig was tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verder werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de taliban omdat ze uw vader aanzien als een spion van de overheid en/of omdat u ontsnapt bent van hen. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

U haalt aan dat uw vader op heden vermist is. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover (zie infra). Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging en de huidige situatie van uw vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Zoals later in deze beslissing beschreven, wordt ook het profiel van uw vader aan sich betwijfeld. Hoewel de Raad in haar arrest schrijft dat het CGVS ter terechtzitting een ander standpunt inneemt betreffende het beroep van de vader, en het CGVS uitdrukkelijk ter terechtzitting zou gesteld hebben dat het de tewerkstelling van de vader als dusdanig niet betwist, dient volledigheidshalve vermeld te worden dat dit niet zo is en ook niet gezegd werd ter terechtzitting.

Ook wat betreft uw eigen problemen en de problemen/situatie van uw familieleden, overtuigen uw verklaringen niet (zie infra).

Zo werd door het Commissariaat-generaal vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om consistente verklaringen af te leggen in België. Bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming en uw registratie als niet-begeleide minderjarige vreemdeling in september 2020 verklaarde u gestopt te zijn met school in Afghanistan omwille van de oorlog (Administratief dossier - Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u echter gestopt te zijn met school omwille van het incident dat met uw vader gebeurd was. Een paar dagen nadat u gestopt was verliet u Afghanistan (CGVS, p. 11). Met deze tegenstrijdigheid werd u geconfronteerd maar u hield vast aan het feit dat u verklaarde gestopt te zijn met school omwille van uw persoonlijke problemen (CGVS, p. 22). Het spreekt voor zich dat dergelijke verklaring niet afdoende is om uw initiële verklaring om te buigen. Het is namelijk zo dat de 'Minteh'-fiche onmiddellijk wordt opgesteld bij de registratie van het verzoek om internationale bescherming van een niet-begeleide minderjarige verzoeker, door de Dienst vreemdelingenzaken ter signalisatie van een niet-begeleide minderjarige. Aangezien deze fiche wordt opgesteld bij de initiële registratie van het verzoek, kan er van worden uitgegaan dat de gedane verklaringen authentieker zijn en

dichter bij de realiteit aanleunen dan eventuele latere verklaringen, die mogelijk worden aangepast ten gevolge van beïnvloeding van buitenaf. Deze vaststelling doet vermoeden dat u geen persoonlijke problemen gekend hebt in Afghanistan maar gevlucht bent omwille van het conflict dat op dat moment gaande was in uw regio.

Verder verklaarde u ook, bij uw initiële registratie als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, al één keer contact gehad te hebben met uw vader sinds uw aankomst in België (Administratief dossier - Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Dit is, niet in het allerminst, merkwaardig aangezien u later bij DVZ (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) en ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat u sinds het begin van uw problemen in Afghanistan niks meer van uw vader gehoord had (CGVS, p. 13). Gezien uw problemen rechtstreeks gelinkt zijn aan de problemen van uw vader en u omtrent uw contacten met uw vader, onmiskenbaar leugenachtige verklaringen aflegt, kan enkel geconcludeerd worden dat deze vaststelling van in den beginne op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt.

Daarnaast uitte u bij uw registratie als niet-begeleide minderjarige het vermoeden dat het uw vader was die uw reis naar Europa georganiseerd had (Administratief dossier - Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). In lijn met het voorgaande mag dit vreemd heten gezien u later in de procedure verklaarde niets meer van uw vader vernomen hebben sinds de start van uw problemen in Afghanistan. Het mag dan ook de nodige verbazing wekken dat u later verklaarde, op 19 februari 2021, bij DVZ dat het uw maternale oom F. (...) was die uw reis regelde (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 32). Nog later, tijdens uw persoonlijk onderhoud, verklaarde u dat het uw grootvader was die de reis georganiseerd had (CGVS, p. 18, 23). U werd tijdens het persoonlijk onderhoud met uw initiële verklaring geconfronteerd maar u beweerde niet gezegd te hebben dat het uw vader was (CGVS, p. 23). Vanwege de eerder vermelde redenen, namelijk dat initiële verklaringen authentieker zijn en dichter aanleunen tegen de realiteit (zie supra), is ook deze verklaring niet afdoende om voorgaande tegenstrijdigheid te weerleggen. Dat u niet in staat bent om consistent te zijn over wie al dan niet uw reis georganiseerd heeft is onlogisch en laat vermoeden dat u hierover niet eerlijk bent. Dat u werkelijk dacht als minderjarige dat uw vader de reis georganiseerd had is zeer ongewoon gelet op uw relaas. Zo verklaarde u dat uw vader onbereikbaar was nadat u gevangen werd genomen door de taliban omdat hij zijn gsm afgelegd had. Uw grootvader sloeg er daarom niet in om hem te bereiken en u hoorde nooit meer iets van hem (CGVS, p. 18).

Uw initiële verklaring met betrekking tot de woonplaats van uw gezinsleden stemt eveneens niet overeen met hetgeen u verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud. Zo verklaarde u bij uw registratie als niet-begeleide minderjarige (Administratief dossier - Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling) dat uw moeder, broers en zussen in Shahikhail woonden. Later verklaarde u echter dat de taliban uw huis geconfisqueerd hadden na uw vertrek waardoor uw moeder, broers en zussen momenteel bij uw grootvader in Baderkhail wonen (CGVS, p. 14, 21). U werd eveneens met deze vaststelling geconfronteerd maar kon opnieuw geen afdoende verklaring geven. Zo verklaarde u gevraagd geweest te zijn waar uw familieleden leefden waarop u aangaf dat ze in het verleden in Shahikhail woonden (CGVS, p. 22). Het is echter onlogisch dat, als een persoon vraagt waar u of iemand anders leeft, u het oude adres opgeeft. Deze en voorgaande incoherenties brengen de geloofwaardigheid van uw relaas in ernstige mate aan het wankelen.

Verder stelde het Commissariaat-generaal vast dat de verklaringen die u aflegde op 19 februari 2021 bij DVZ en de verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook op andere punten niet overeenstemmen. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat de taliban wilden dat uw vader voor hen werkte (Administratief dossier – Vragenlijst CGVS, 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat de taliban wilden dat uw vader, een spion volgens hen, zich aan hen overgaf zodat ze met hem konden spreken in persoon (CGVS, p. 17). U legde met andere woorden uiteenlopende verklaringen af over de reden waarom de taliban uw vader in het vizier namen. Dat de taliban wilden dat uw vader werkte voor de taliban kwam op geen enkel moment naar voren tijdens het persoonlijk onderhoud. Met deze bevinding werd u geconfronteerd. U verklaarde echter eerder hetzelfde gezegd te hebben maar gaf aan dat de tolk bij DVZ uw verklaringen niet verstond (CGVS, p. 21). U had nochtans aangegeven bij het begin van uw persoonlijk onderhoud dat uw interview bij DVZ goed verliep en dat u de tolk goed verstond (CGVS, p. 3). Dat u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud nagelaten hebt om aan te geven dat uw vertalingen niet volledig correct neergeschreven waren is onlogisch. Er kan immers verwacht worden dat u dergelijke zaken altijd opheldert wanneer u naar het eerste interview bij DVZ gevraagd wordt. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat het door de tolk kwam omdat deze het verkeerd verstond. Het is namelijk zo dat de door u gedane verklaringen bij DVZ aan u voorgelezen werden in het Pashtou waarna u bevestigd hebt dat de verklaringen juist waren en met de werkelijkheid overeenstemden (Administratief dossier – Vragenlijst CGVS). U bent daarom ook niet bij machte om dit in te roepen als reden nadat u geconfronteerd werd met een tegenstrijdigheid. Voorgaande bevinding zet de geloofwaardigheid van uw relaas verder op de helling.

Uw verklaring over hoe de taliban ontdekt hebben dat uw vader met de Amerikanen werkte weet evenmin te overtuigen. Zo verklaarde u dat een gevangene, in de gevangenis van Bagram, uw vader op een dag zag wandelen met Amerikanen. Uw vader was op dat moment onderweg naar de luchthaven van Bagram om daar iets te herstellen. De gevangene, voorheen een dorpeling van jullie, heeft vervolgens zijn broer ingelicht die op zijn beurt de taliban ingelicht heeft. Zo kwamen de taliban het te weten (CGVS, p. 17, 19). Dat uw vader, die blijkbaar in de luchtmachtbasis moest zijn, gezien werd is weinig geloofwaardig. Zo ligt Bagram gevangenis, ook bekend als Parwan Detention Facility, inderdaad naast de basis maar er is hier echter nog een ruime afstand tussen; een afstand vanwaar een gevangene niet kan zien wie iemand precies is of iemand zou kunnen herkennen. Daarnaast is het ook weinig waarschijnlijk dat gevangenen zicht hebben op personen erbuiten. De gevangenis is namelijk ommuurd en werd goed bewaakt (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1).

Het Commissariaat-generaal wijst er u op dat uw verklaringen aangaande het gedrag dat de taliban stelden eveneens weinig geloofwaardig zijn. Zo verklaarde u dat de taliban uw vader gebeld hadden om te zeggen dat ze er van op de hoogte waren dat hij werkte en spioneerde voor de Amerikanen. Vervolgens vroegen ze hem om langs te komen zodat ze konden spreken met hem. Uw vader ging niet akkoord (CGVS, p. 17). Dat de taliban werkelijk dachten dat hij zich vrijwillig ging begeven naar hen, nadat hij ervan beschuldigd werd te spioneren voor de Amerikanen, is niet aannemelijk. Er kan immers verwacht worden dat de taliban uw vader eerder onverwacht zouden klissen wanneer hij terug naar huis kwam of wanneer ze hem ergens zouden tegenkomen in Afghanistan. Uw vader kreeg dankzij de informatie van de taliban, namelijk dat ze hem ervan beschuldigden een spion te zijn, de kans om extra op zijn hoede te zijn. Deze door u geschetste context kan allerm minst overtuigen.

Vervolgens belden de taliban een tweede keer naar uw vader en ze dreigden ermee om zijn familie, zijnde jullie, te doden als hij niet kwam opdagen. Wat er verder gezegd werd weet u niet (CGVS, p. 17). Dat de taliban hem onder druk zetten via zijn gezin zou nog aannemelijk kunnen klinken maar uw vader ging hier niet op in, hij legde gewoon zijn gsm af zodat ze niet meer konden bellen naar hem en daarmee was de kous af (CGVS, p. 17-18). Dat uw vader, gezien zijn professionele contacten, geen voorzorgsmaatregelen nam om jullie te beschermen komt onaannemelijk over waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas bijkomend op de helling komt te staan. De taliban kwamen dan op een ochtend naar uw huis en namen u mee naar een huis waar ze u gevangen hielden. Ze stelden u enkele simpele vragen. Vier uur later kwamen uw grootvader, maternale oom en H. Z. (...) langs. Ze spraken met de taliban in de hoop u vrij te krijgen. De taliban gingen echter niet akkoord omdat ze u pas vrij zouden laten als uw vader kwam opdagen. Uw grootvader zei dat hij ging bellen naar uw vader en zeggen dat uw vader moest komen naar hen. De taliban zeiden dat het goed was en dat ze u gingen vrijlaten. Indien uw vader niet kwam opdagen zouden ze u weer komen halen en zeer zwaar straffen (CGVS, p. 17-18). Dat de taliban u klaarblijkelijk toch zo makkelijk lieten gaan mag de nodige verbazing wekken. U werd namelijk gevangen gehouden als drukmiddel zodat ze uw vader konden krijgen. Dat ze u na, slechts, vier uur lieten gaan omdat uw grootvader het vroeg is toch wel merkwaardig. Op dat moment hadden de taliban niet langer iets in handen om uw vader te overtuigen om langs te gaan bij hen. Uw grootvader kon namelijk ook bellen toen u nog in hechtenis was bij de taliban. Dat de taliban werkelijk zo amateuristisch te werk zouden gaan is onwaarschijnlijk. Dat de taliban bovendien ook enkel dreigden om u iets aan te doen als uw vader niet kwam opdagen raakt kant noch wal. Uw grootvader stelde zich namelijk borg voor u waardoor verwacht kan worden dat de taliban hem ook zouden viseren als hij zijn belofte niet nakwam, in casu quod non. Andermaal zijn uw verklaringen onaannemelijk.

Het Commissariaat-generaal herhaalt zich verder wanneer het stelt dat uw verklaring omtrent het gedrag dat uw vader demonstreerde, niet in het allerm inst, merkwaardig is. Zo dreigden de taliban ermee zijn volledige gezin te doden maar uw vader achtte het klaarblijkelijk niet noodzakelijk om enige actie te ondernemen. Hij legde, simpelweg, zijn gsm af zodat de taliban hem niet langer konden bereiken (CGVS, p. 18). U en uw gezin werden dus aan hun lot overgelaten. Dat uw vader de bedreigingen van de taliban klaarblijkelijk niet serieus nam is toch wel opmerkelijk. Er kan immers verwacht worden dat uw vader na het tweede telefoontje, waarin zijn gezin bedreigd werd, zo snel mogelijk contact zou opnemen met zijn gezin om jullie in veiligheid te brengen, in casu quod non. Dat uw vader nadien nooit contact meer opgenomen zou hebben mag ook ten stelligste verbazen. Te meer blijkt uit uw verklaringen dat de taliban uw vader nooit te pakken gekregen hebben (CGVS, p. 21). Overigens dient in dit verband nogmaals benadrukt te worden dat u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde na uw aankomst in België wel al een keer contact gehad te hebben met uw vader (zie supra). Het voorgaande doet eveneens op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uw vader kon niet bereikt worden en u verliet Afghanistan omdat uw veiligheid niet langer gegarandeerd kon worden in de regio (CGVS, p. 18). De taliban waren boos op uw familie omdat uw vader zich niet naar hen had begeven en omdat u Afghanistan verlaten had. Ze confisqueerden daarom jullie eigendommen (CGVS, p. 21-22). De taliban houdt uw gezin tot op heden goed in de gaten maar verder kennen jullie geen problemen (CGVS, p. 22). An sich kan gesteld worden dat uw familie er goed vanaf gekomen is

aangezien de taliban dreigden om uw familie te doden als uw vader niet zou opdagen. Dat dit echter niet gebeurd is doet vermoeden dat dit een blote bewering van uwentwege was. Dat de taliban trouwens uw grootvader met gerust gelaten zouden hebben is niet aannemelijk. Hij stond namelijk voor u en uw vader in en hij heeft het vertrouwen van de taliban ernstig geschonden door u weg te sturen uit Afghanistan en door uw vader niet aan hen te bezorgen. Deze en voorgaande bevindingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Dat u nu echter post-factum, tijdens de beroepsprocedure, opwerpt dat uw grootvader na uw vertrek aangevallen werd door de taliban en ten gevolge van zijn verwondingen overleed in het ziekenhuis is, niet in het allerm minst, merkwaardig. Dat u dit pas vernomen zou hebben na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS is wel uitermate toevallig en raakt tevens kant noch wal (Administratief dossier – Verzoekschrift p. 15). Zo blijkt uit de stukken, die tijdens uw beroepsprocedure werden neergelegd, dat uw opa overleed in maart 2020 (Administratief dossier - Groene map, stuk 10). Dit is maar liefst anderhalf jaar voordat u gehoord werd op het Commissariaat-generaal. Dat uw familie u hierover niet ingelicht zou hebben is weinig aannemelijk aangezien uw familie evenzeer dient te beseffen dat dergelijk element cruciaal is bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg is het nauwelijks ernstig te nemen dat u plotseling met nieuwe verklaringen komt aanzetten als zou uw opa na uw vertrek door de taliban aangevallen geweest zijn, dergelijke verklaringen heeft u voordien immers nooit vermeld waardoor ze in een bedrieglijk daglicht komen te staan. Dit doet eerder vermoeden dat dit een verzinsel is in een misleidende poging om voorgaande bevinding te ontkrachten.

Daarnaast is de sterfdatum van uw grootvader merkwaardig gelet op de door u geschetste situatie. Het houdt immers weinig steek dat uw grootvader pas in maart 2020 gedood werd door de taliban omdat hij zich garant gesteld had voor uw vader zijn overgave en gezorgd heeft voor uw vertrek. Aangezien u begin oktober 2019 vertrokken bent uit Afghanistan was u op dat moment reeds een vijftal maanden vertrokken uit Afghanistan (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 33). Dat de taliban nog zo lang gewacht zouden hebben om achter uw grootvader aan te gaan is weinig aannemelijk. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit post-factum ingeroepen feit.

In het licht van de bovenstaande observaties dient gesteld worden dat de documenten van uw grootvader (Administratief dossier – Groene map, stuk 9 & 10) dergelijke verklaringen pas kunnen ondersteunen voor zover deze verklaringen zelf geloofwaardig zijn, in casu quod non. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Blauwe map, stuk 2). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde.

Voorts dient nog aangestipt te worden dat u verklaarde nooit asiel in een ander land te hebben gevraagd (CGVS, p. 9). Nochtans heeft u wel degelijk een verzoek om internationale bescherming (VIB) ingediend te Griekenland (Administratief dossier – Eurodac Search Result). In Griekenland heeft u zelfs een andere naam en leeftijd opgegeven. Zo verklaarde u meerderjarig te zijn in Griekenland (Administratief dossier – mail minderjarigen). In België werd u echter niet onderworpen aan een leeftijdsanalyse waardoor uw minderjarigheid niet ontkracht kan worden. Dat u tijdens de asielprocedure ontkende asiel gevraagd te hebben in Griekenland en ook aangaf geen leeftijd gegeven te hebben is weliswaar verdacht en komt uw algehele geloofwaardigheid niet ten goede. Dat u met de noorderzon uit Griekenland vertrokken bent, na het indienen van een VIB, ondermijnt bovendien de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen. Dat u daarna nog veilig landen zoals Italië en Frankrijk bent gepasseerd (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 33; CGVS, p. 23) zonder een VIB in te dienen is weinig ernstig. Er kan immers verwacht worden dat een VIB gedaan wordt in het eerste veilige land waar u binnenkomt. Dit doet dan ook vermoeden dat er eerder opportunistische redenen en/of socio-economische motieven aan de basis van uw verzoek liggen.

Alsook dient aangestipt te worden dat er tevens ernstige twijfels bestaan omtrent het beweerde profiel van uw vader als militair ingenieur (CGVS, p. 4, 12, 17). Zo dient met betrekking tot de door u neergelegde certificaten en foto's in het licht van de bovenstaande observaties, gesteld te worden dat documenten verklaringen pas kunnen ondersteunen voor zover deze verklaringen zelf geloofwaardig zijn, in casu quod non. Verder blijken sommige van de neergelegde certificaten die de werkzaamheden van uw vader dienen te bevestigen, amateuristisch te zijn opgesteld en niet eens voorzien van een datum van afgifte (Zie o.a. Contrack) (Administratief dossier – Groene map, stuk 5). Het mag ook vreemd heten dat dit document van de internationale organisatie Contrack 'America' vermeldt in plaats van de 'Verenigde Staten' hetgeen bijkomend afbreuk doet aan de authenticiteit ervan. Wat de neergelegde foto's betreft kan hieruit op geen enkele manier afgeleid worden wanneer en in welke omstandigheden ze genomen zijn en of het uw vader is die erop geportretteerd staat. Zelf verklaarde u bovendien nooit geweten te hebben dat uw vader werkte voor de overheid of de Amerikanen, pas na de start van uw problemen raakte

u hiervan op de hoogte (CGVS, p. 13). Vanzelfsprekend is het ongeloofwaardig dat u, als oudste zoon, dit niet zou geweten hebben indien het overeen zou stemmen met de werkelijkheid. Hierdoor kan u weinig tot niks zeggen over het werk van uw vader, hetgeen tevens afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn profiel. Nochtans zou uw moeder wel op de hoogte geweest zijn en was u wel degelijk bij machte meer over de beroepsactiviteiten van uw vader te weten te komen, quod non. U legt geen betrouwbare, authentiek ogende documenten neer. Overigens zijn foto's en documenten zeer gemakkelijk te manipuleren. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (blauwe map, stuk 2). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde. Zoals reeds gesteld in deze beslissing verklaarde u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming en uw registratie als niet-begeleide minderjarige vreemdeling ook in september 2020 gestopt te zijn met school in Afghanistan omwille van de oorlog (Administratief dossier - Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u echter gestopt te zijn met school omwille van het incident dat met uw vader gebeurd was. Een paar dagen nadat u gestopt was met school verliet u Afghanistan (CGVS, p. 11). Indien het profiel van uw vader en de problemen die eruit voortvloeiden de kern van uw relaas zouden geraakt hebben, lijkt het niet meer dan normaal dat u deze zou vermeld hebben bij uw aanmelding als minderjarige, quod non. U verwees enkel op een algemene wijze naar de oorlog.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u geen enkel concreet element aangereikt hebt, dat geloofwaardig werd bevonden, waaruit zou blijken dat u een persoonlijke vrees moet koesteren jegens de taliban.

Op basis van de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en op basis van de ongerijmdheden in uw verklaringen kan samenvattend gesteld worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat de taliban u zullen viseren bij terugkeer naar Afghanistan, evenmin maakte u aannemelijk dat uw vader geviséerd werd door de taliban en grootvader door de taliban gedood werd op de wijze en om de reden die u beschrijft, noch maakte u aannemelijk dat u een vrees kunt puren op basis van het vermeende profiel van uw vader, zogezegd een militair ingenieur. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Verder werd in uw verzoekschrift aangestipt dat de taliban u als verwesterd zullen beschouwen bij een terugkeer naar Afghanistan (Administratief dossier – Verzoekschrift, p. 6). Om aan te tonen dat u verwesterd bent wordt verwezen naar de tijd dat u al in België bent, naar het gegeven dat u op een appartement woont in Antwerpen, u ingeschreven bent bij het ziekenhuis, u ingeschreven bent bij de plaatselijke bibliotheek, u een kaart van het openbaar vervoer heeft, u bars en restaurants bezoekt, u werkt voor katoenatie en u alcohol drinkt en rookt. Alsook werd verwezen naar het gegeven dat u Afghanistan verlaten hebt als minderjarige en hier in België toegekomen bent als minderjarige. U heeft hier school gevolgd en werkt in het Nederlands voor een Vlaamse firma. Vanwege voorgenoemde elementen zou u niet meer vertrouwd zijn met de normen, waarden en gebruiken in uw land van herkomst (Administratief dossier – Overmaken nieuwe stukken, 22 maart 2023). U duidt verder nergens in concreto aan dat er in uw hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen die aanleiding kunnen geven tot een toegeschreven verwestering. U, een inmiddels meerderjarige man die op minderjarige leeftijd in 2019 Afghanistan verliet en die inmiddels meer dan twee jaar in België verblijft, die een deel van zijn vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht, laat na om in concreto aan te tonen dat uw verblijf in Europa u dermate zou hebben verwesterd dat u niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. Het CGVS wijst u erop dat u tot uw 16 jaar in Afghanistan hebt verbleven en tot de zesde graad naar school ging (CGVS, p. 11). Alsook blijkt dat u in een dorp leefde dat onder controle stond van de taliban waardoor er vanuit gegaan kan worden dat u bekend bent met de regels zoals die opgelegd worden door de taliban. Voorts blijkt ook dat u op heden nog steeds een praktiserend soennitisch moslim bent (CGVS, p. 10). Gelet op het voorgaande kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen (CGVS, p. 11). Daarnaast hebt u op heden nog steeds contact met uw familieleden waardoor niet kan worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. U toont niet aan dat u niet langer in staat zou zijn om de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weer op te nemen. Met in het verzoekschrift louter op algemene wijze te verwijzen naar uw verblijf in België, uw werk voor katoenatie, uw lidmaatschap bij de bib en het openbaar vervoer, u bars en restaurants bezoekt, u alcohol drinkt, u rookt en het gegeven dat u Afghanistan in 2019 zou hebben verlaten, zonder meer, maakt u geenszins concreet aannemelijk dat u om deze reden als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Waar u bij de ter

terechtzitting neergelegde aanvullende nota's stukken voegt die moeten wijzen op uw integratie in de Belgische samenleving, merkt het CGVS op dat deze stukken, onvoldoende persoonlijke invulling geven aan de voorgehouden (gepercipieerde) verwestering en het daaruit volgens u voortspruitende risico bij terugkeer (Administratief dossier – Overmaken nieuwe stukken, 22 maart 2023). Dat u in België onder meer tewerkgesteld bent, alleen woont, alcohol drinkt, rookt,... toont aan dat u zich aanpast aan de omstandigheden van uw verblijf hier, maar dit toont niet aan dat u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in uw hoofde sprake is van een gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. U heeft ook nog regelmatig contact met uw familie in de regio van herkomst (CGVS, p. 15). Er kan dan ook worden aangenomen dat u nog steeds beschikt over enig familiaal netwerk in Afghanistan, temeer gelet op het gebrek aan overtuigende elementen die hierover anders doen denken. Verder blijkt uit het verzoekschrift dat u zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou (Administratief dossier – Verzoekschrift).

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan trouwens niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen

concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De overige documenten die u hebt neergelegd kunnen deze beoordeling niet ombuigen. Uw taskara en schoolrapporten zijn slechts een indicatie van uw identiteit en nationaliteit. In dit verband dient trouwens aangestipt te worden dat u eerder in Europa al een valse naam opgegeven had, in casu 'R. S. (...)', u geeft dit ook toe (CGVS, p.6, Verklaring DVZ). Het hoeft weinig betoog dat dit uw algehele geloofwaardigheid geen goed doet en een vraagteken plaatst bij de door u neergelegde identiteitsdocumenten. De taskara van uw vader, de taskara van uw moeder en de enveloppe waarmee de documenten naar u opgestuurd werden staan overigens volledig los van de door u beweerde vrees. Dat u de originele taskara van uw moeder en van uw vader voorlegt doet bovendien de wenkbrauwen fronsen gezien dergelijke originele identiteitsdocumenten zich doorgaans bij de eigenaar bevinden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal

provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de

controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28).

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals

begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op

intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Sharif en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afg_hanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad duidt erop dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn vernietigingsarrest nr. 288 808 van 11 mei 2023 stelde dat de tewerkstelling van de vader van verzoekende partij als militair ingenieur/elektricien voor de Amerikaanse en Afghaanse troepen ter terechtzitting uitdrukkelijk niet betwist werd door verwerende partij en dat de toekomstgerichte beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij tot een bijkomend onderzoek noopt van de implicaties hiervan, in de huidige context van de Afghaanse dynamiek. In voormeld vernietigingsarrest werd er dienaangaande meer bepaald op gewezen *"dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de machtsovername door de taliban leidt tot een nieuwe (machts)dynamiek, niet alleen op nationaal niveau maar ook lokaal. Verzoekers vervolgingsvrees die mogelijkwijze voortvloeit uit zijn profiel als zoon van een persoon die werkzaam was in dienst van de Amerikaanse en Afghaanse troepen moet dan ook worden beoordeeld vanuit deze nieuwe (machts)dynamiek"*. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vastgesteld dat *"verzoeker weliswaar werd gehoord na de machtsovername van de taliban in augustus 2021, met name op 16 september 2021, doch slechts zeer kort hierna"* en dat *"(u)it een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud (...) ook niet (blijkt) dat verregaand werd gepolst naar de vervolgingsvrees voortvloeiend uit de machtsovername door de taliban, losstaand van de al dan niet geloofwaardigheid van het oorspronkelijke vluchtrelaas"*. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen concludeerde vervolgens dat geen toekomstgerichte beoordeling van het verzoek had plaatsgevonden en dat een verder en grondig onderzoek van het profiel van verzoekende partij noodzakelijk was.

De Raad stelt evenwel vast dat nergens uit de thans bestreden beslissing blijkt dat dergelijk verder en grondig onderzoek van het profiel van verzoekende partij plaatsvond, en in het bijzonder, dat op enerlei wijze bij verzoekende partij gepolst werd naar de vervolgingsvrees voortvloeiend uit de machtsovername door de taliban, losstaand van de al dan niet geloofwaardigheid van het oorspronkelijke vluchtrelaas. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet opnieuw gehoord werd door de commissaris-generaal na voormeld vernietigingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, terwijl uit hogervermelde bewoordingen in het vernietigingsarrest duidelijk blijkt dat zulks noodzakelijk geacht werd door de Raad.

De Raad wijst erop dat geen van partijen tegen voormeld arrest een cassatieberoep indiende bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, te dezen kracht en gezag van gewijsde.

Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat deze beslissing op een aantal punten lijnrecht ingaat tegen en op andere vlakken een aperte miskenning vormt van en voorbijgaat aan de vaststellingen die werden gedaan in het voormelde vernietigingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en die, zoals reeds werden aangehaald, kracht en gezag van gewijsde genieten. Verwerende partij heeft door de bestreden beslissing te nemen en deze te baseren op de hoger aangehaalde motieven aldus het gezag van gewijsde van voormeld arrest geschonden.

Het bijbrengen door verwerende partij bij aanvullende nota van 20 november 2023 van louter algemene landeninformatie, dewelke bovendien integraal dateert van voor het nemen van de bestreden beslissing, en door verzoekende partij middels een aanvullende nota van 23 november 2023, dewelke opnieuw werd bijgebracht ter terechtzitting, van documenten die dienen te wijzen op integratie en verwestering, doet op generlei wijze afbreuk aan onderhavige motivering.

Derhalve kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld en dient deze beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 juni 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT